

रक्तं

“रक्तं कोकनदं पद्मसम्पन्नमन्दनोद्दितम् ॥”  
इति रत्नमाला ॥ )  
सिन्दूरम् । हिङ्गुलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥  
( अस्य पर्यायो यथा,—  
“रक्तं मर्कटश्रीषेच हिङ्गुलं दरदो रसः ॥”  
इति रत्नमाला ॥ )  
( रक्तचन्दनभेदः । तत्पर्यायो यथा,—  
“पतङ्गं रत्नं रक्तं पचाङ्गच कुचन्दनम् ॥”  
इति रत्नमाला ॥ )  
शरीरस्थवपुःप्रधानाङ्गगतधतुविशेषः । तत्  
पर्यायः । रघिरम् २ अक्षक् ३ जोहितम् ४  
असम् ५ सतनम् ६ शोणितम् ७ । इत्य-  
मरः । २ । ६ । ६४ । पलङ्कारम् ८ रोहितम् ९  
रत्नकम् १० । इति शब्दरत्नावली ॥ कौला-  
नम् ११ अङ्गजम् १२ रोधिरम् १३ खजम् १४ ।  
इति जटाधरः ॥ लज्जम् १५ शोणम् १६  
जोहम् १७ चर्मजम् १८ । इति राज-  
निर्घण्टः ॥ \* ॥ अथ रक्तस्य स्वरूपमाह ।  
“यदा रसो यज्जट्याति तत्र रत्नकपित्ततः ।  
रागं पाकश्च संप्राप्य स भवेद्रक्तसंज्ञकः ॥  
रक्तं सर्वशरीरस्थं जीवस्थाधार उत्तमः ।  
स्निग्धं गुरु चर्लं स्वादु विदग्धं पित्तवद्भवेत् ॥  
जीवस्थाधार उत्तम इति । यत आह ।  
जीवो वसति सर्वस्मिन् देहे तत्र विशेषतः ।  
वीर्ये रक्ते मले यस्मिन् चोषेयाति चयं चया-  
इति ।  
वीर्ये रक्ते मले च शरीरारम्भके वाग्भटोक्त-  
परिमाणमिते शुद्धे जीवो वसति न तु दुष्टे  
प्रदुष्टे रक्तसावणोपदेशस्य चैवर्षप्रसङ्गात् ।  
पित्तवद्भवेत् । अन्व भवेदित्यर्थः ॥ \* ॥ अथ  
रक्तस्य स्थानमाह ।  
यज्जत् प्रोहा च रक्तस्य सुखं स्थानं तयोः  
स्थितम् ।  
अन्यत्रापि स्थितवती रक्तानां पोषकं भवेत् ॥”  
इति भावप्रकाशः ॥  
रक्तदोषदाशकौषधं यथा,—  
“ब्रह्मयष्टिलं पिष्टं वारिणा तनु लेपतः ।  
तेन दृष्टं रक्तदोषः पण्यश्रुति न संशयः ॥”  
इति गार्ङ्ग १६२ अध्यायः ॥  
“स हस्वाप्यो रसो यज्जत्प्रोहानौ प्राप्य राग  
सुपैति । भवतश्चात्र ।  
रञ्जिताक्लजसा ज्ञापः शरीरस्थेन देहिनाम् ।  
अथापन्नाः प्रसन्नेन रक्तमित्यभिधीयते ।  
रथादेव स्थिया रक्तं रजःसंज्ञं प्रवर्तते ।  
सङ्घर्षाद्वाद्वाद्दूषं याति पचाश्रतः चयम् ॥”  
“रथादत्तं ततो मांसम् ॥”  
“तत्र फेनिलमखलं कृष्णं परधं तनु शीघ-  
मस्खन्दि च वातेन दुष्टम् । नीलं भीतं  
हरितं श्वावं विस्मनिर्घं पिपीलिकामच्चि-  
काशामस्खन्दि च पित्तदुष्टम् । गैरिकीदक-  
प्रतौकाशं क्षिणं श्रोतलं व हलं पिच्छलं चिर-  
खावि मांसपेशीप्रभं क्षुद्रदुष्टम् । सर्वैकचय-

रक्तः

संयुक्तं काञ्जिकाभं विशेषतो दुर्गन्धि च सन्नि-  
पातदुष्टम् । पित्तवदत्तेनातिहृष्यश्च । हिदीष-  
लिङ्गं संहृष्टम् ॥”  
“इन्द्रगोपप्रतीकाशमसंहतमविवर्णश्च प्रकृतिस्यं  
जानीयात् ॥”  
“त्वग्दोषा ग्रन्थयः शोफाः रोगाः शोणित-  
जाश्च ये ।  
रक्तमोषणश्रीलानां न भवन्ति कदाचन ॥”  
“इहस्य रघिरं नूनं रघिरेणैव धायंते ।  
तस्माद्दयनेन संरक्ष्यं रक्तं जीव इति स्थितिः ॥  
इति सुश्रुते सूत्रस्थानं चतुर्दशोऽध्याये ॥ \* ॥  
“श्रीतोष्णक्षिण्वरुचादौ रप्रक्रान्ताश्च ये गदाः ।  
सम्बन्धसाधनं सिद्धन्ति रक्तजांसान् विभा-  
वयेत् ॥”  
अरुणाभं भवेद्वातात् फेनिलं विषदं तनु ।  
पित्ताप्योतावितं रक्तं सौम्यात्स्थायति वै  
चिरात् ॥  
इयत् पाण्डुकपादुष्टं पिच्छलं तनुमह्वनम् ।  
हिदीषलिङ्गं संसर्गात्त्रिलिङ्गं सान्निपातिकम् ॥”  
“नालुष्णश्रीतं लघुदीपनीयं  
रक्तं रोगीते हितमन्नपानम् ।  
तदा शरीरं स्तनवस्थिताह-  
गन्धिर्निशेषिश्च च रजितयः ॥  
प्रसन्नवर्णमिन्द्रियमिन्द्रियार्थां  
निष्कन्तमयाहृतपक्तिवैगम् ।  
सुखान्वितं पुष्टिबलोपपन्नं  
विशुद्धरक्तं पुरुषं वदन्ति ॥”  
इति चरके सूत्रस्थाने २४ अध्यायः ॥ )  
रक्तः, पुं, लोहितवर्णः । इत्यमरः । १ । ५ । १५ ॥  
कुसुम्भः । हिङ्गुलः । इति राजनिर्घण्टः ॥  
( वन्धुकः । तत्पर्यायो यथा,—  
“वन्धुको वन्धुजीवश्च रक्तो माध्याह्निकोऽपि  
च ॥”  
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥ )  
रक्तः, त्रि, अनुरक्तः । नीत्यादिरञ्जितः । लोहितः ।  
इति मेदिनी । ते, ४८ ॥ क्रीडारतः । इति  
घरणिः ॥ \* ॥ रक्तवर्णवस्तुनि यथा,—  
“शोषानि भौमतीक्ष्णांशुताम्रकुङ्कुमतचकाः ।  
गुञ्जन्मगोपखद्योतविद्युत्कुञ्जरविन्दवः ॥  
दृगन्नाधरचिह्नाहृद्वांसिन्दूरधातवः ।  
हिङ्गुलं कुकुटशिखा तेजः सारसमस्तकम् ॥  
माणिक्यं हंसचक्षुःश्री शुकमर्कटयोर्मुखम् ।  
चकोरकोकिलपारावतनेत्रनखाभयः ॥  
कुसुम्भाकिंयुकाशोकजवावन्धुकपाटलाः ।  
कमलं दाडिमोपुष्यं विष्णुकम्पाकपल्लवौ ॥  
ताम्बूलरागो मञ्जिष्ठालक्तकं रक्तचन्दनम् ।  
चेता नखचतत्रेधर्मरौद्ररसादयः ॥” \* ॥  
रक्तनीलवाचकानि यथा,—  
“लोहितनीलो पुष्करहरिविहमकमलकृष्ण-  
रत्नानि ।  
सिन्दूरभूषणोत्पलधनञ्जयाम्भोजनीदलानि ॥”  
यथा । पुष्करं पद्माकाशयोः । हरिः सूर्य-

रत्नक

कृष्णयोः । विहमः प्रवालविशुष्टकृष्णयोः ।  
कमलं पद्मपाषाणामलयोः कृष्णरत्नं कौस्तु-  
भेन्द्रनीलयोः । सिन्दूरभूषणं सिन्दूरालङ्कार-  
गजयोः । उत्पलसुतुकृष्णसिन्धुवरीयोः । धन-  
ञ्जयोऽपिपार्थयोः । अम्भोजनीदलं पद्मपत्रपु-  
टकियोः ।  
“कमलाधिपपद्मश्री नागजित्कान्तसूर्यभूः ।  
रत्नाकरवरश्रीकः सदाधिकमलजुतिः ॥”  
कमलाधिपपद्मश्री सूर्यकृष्णौ । नागजित्  
गवहो नागसङ्घौ च । कान्तः कमनीयः कं  
जलं तस्यान्तश्च । सूर्यभूः सूर्योद्भवो यमश्च ।  
“सदा सिन्दूरसुष्मता कलयन् कमलश्रियम् ।  
स्फुटप्रोभनताम्रश्रीर्वराहस्वामिदौधितः ॥  
एवं सुसम्पन्नखप्रभः विदूरमखिदौधितः ।  
प्रवालप्रयत्नच्छायः कलभातुमितच्छविः ॥” \* ॥  
रक्तश्चेतवाचकानि यथा,—  
“रक्तश्चेतो हरिशुचिपुष्करशतपत्रसूर्यका-  
न्तालः ।  
नवहंसमहापद्मार्कसोदराः कमलकौलाणे ॥”  
हरिश्चन्द्रसूर्ययोः । शुचिः श्वेतवैशानरयोः ।  
पुष्करं जलपद्मयोः । शतपत्रं हंसपद्मयोः । सूर्य-  
कान्तः स्फटिके सूर्यवत्कान्ति च । अखः शङ्खाम्बु-  
जयोः । नवहंसः नवहंसे प्रलयसूर्ये च । महा-  
पद्मः श्वेतनागे पद्मे च । अर्कः स्फटिकसूर्ययोः ।  
कमलं जलाम्बुजयोः । कौलानं जलरक्तयोः ।  
“सुहृद्वादिभिर्भानो रत्नेनाम्भे रदांशुकैः ।  
जलेभ्यो जन्मशोभाभिः सरोजकुमुदारिभिः ॥”  
भानोः परस्मात् सुहृद्वादिभिः ॥ \* ॥  
धितरक्तौ यथा । रविमित्रं चन्द्रः रवितुल्यश्च ।  
भानुरत्नं सूर्यकान्तः रविपद्मरागौ च । अचि-  
रत्नं सूर्यकान्तोऽधिपद्मरागौ च । रदांशुकं  
दन्तवन्धे अधरश्च । जलजशोभा जलजा चासौ  
शोभा चेति पक्षे पद्मकान्तः । एवं सरोजारि  
शोभा सरोजस्यार्द्धिशोभा पक्षे सरोजारिचन्द्रः ।  
कुमुदारिशोभा कुमुदस्यार्द्धिशोभा पक्षे कुमु-  
दारिरादित्यः । इति कविकल्पलतायाम् २  
श्लोकवके उद्दिष्टवर्णनं नाम १ कुसुमम् ॥  
रक्तकः, पुं, ( रक्तं रक्तवर्णं कायति प्राप्नोतीति ।  
कै + कः । ) अम्बानदृष्टः । वन्धुकदृष्टः । रक्त-  
वन्धुम् । अनुरागौ । इति मेदिनी । के, १४५ ॥  
विनीदी । इति शब्दरत्नावली । रक्तशिशुः ।  
रक्तेरुः । इति राजनिर्घण्टः । ( अन्ध-  
विशेषः । यथा, अन्धवैद्यके । ३ । १०० ।  
“पीतको हरितः प्रोक्तः कवायो रक्तकः श्वेतः ।  
पक्रतालनिभो वाजी कयाहः परिकीर्तितः ॥”  
रक्त एव स्वार्थं कन् । लोहितवर्णं, त्रि ।  
यथा, दृष्टवर्णहितायाम् । ८ । ४६ ।  
“अलवस्तु जलः प्रमादिसंघे  
हमरं रक्तकपुष्पबीजनाशः ॥”  
रक्तकन्दः, पुं, ( रक्तः रक्तवर्णः कन्दोऽस्य । ) विहमः ।  
इति हेमचन्द्रः । ४ । १३२ ॥ राजपलाङ्कः ।  
रक्ताब्जः । इति राजनिर्घण्टः ॥